

DORTHEA MARIE MERRILD – FORTALT AF DATTEREN DAGMAR

Offentliggjort d. [11. oktober 2017](#)

Dagmar Sørensen fortæller her om sin mor Dorthea Marie Merrild, som hun altid har set som et forbillede. Hun husker sin mor som en kærlig, men bestemt og stærk dame, der ikke var bange for at tage fat på den store købmandsgård ved Herning. Interviewet er foretaget i forbindelse med 2017 Aarhusianeres indsamlinger af erindringer om "Min Mor".

Interviewet af Lise Behrendt, Aarhus Stadsarkiv, den 26. april 2017

HVAD ER DET FØRSTE, DU HUSKER OM DIN MOR?

Jeg husker jo min mor som meget kærlig, men bestemt. Hun var altid sådan lidt bestemt, men meget kærlig. Hun voksede op i det sønderjyske, i en stor børneflokk, så hun blev faktisk opdraget af sine bedsteforældre. Hun kom til sine bedsteforældre og havde sin barndom dér. Hun sagde jo selv, at hun havde haft en god barndom. Men det var noget med at gå tre kilometer til skole, og hjælpe lidt til, inden hun tog afsted. Hun har været med til både at malke og alt husarbejde, både som lille pige og stor pige.

DORTHEAS OPVÆKST I SØNDERJYLLAND

HVOR MANGE VAR DE I DEN BØRNEFLOK?

De har nok været en otte-ni børn, vil jeg skyde på.

HUN VAR FØDT I GØRDING, SOM NUMMER ... ?

Hun var den første. Hun var den ældste, og hun kom jo til sine bedsteforældre, og der havde hun sin barndom. Det var på grund af, at det var fattigt. Hendes far lavede træsko og solgte dem, og han var der nærmest ikke. De havde ikke gård, men de havde et dejligt hus. Jeg har været der som barn engang, som 10 eller 9-årig har jeg vel været der.

HVORNÅR FLYTTEDE HUN SÅ UD?

Hun kom ud og tjene som ung pige. Hun får noget tid hos en onkel og faster, der havde en gård i Malt. Der kom hun for at lære noget mere husholdning, kunne jeg forestille mig. Så kommer hun ud at tjene. Hun kommer faktisk til Vejen, og der træffer hun min far.

HVORNÅR VAR DET?

Ja, jeg er jo født i 1929, otte år har de nok været gift, før jeg blev født, for jeg kunne forstå hun har haft abort. Hun fik en dreng, min storebror var fem år ældre end mig, så der er nok gået otte år, så det har nok været i 1918-20, de mødte hinanden.

Mor talte også meget om, da der var krig dernede i 1918. hun har jo oplevet alt det, de kæmpede med i Sønderjylland. Alle de tyskere, der kom der, det har hun jo fortalt os børn om. Hun var født i 1896, så hun har været en ung pige under krigen fra 1914-1918.

HVOR BOEDE HENDES BEDSTEFORÆLDRE?

De boede vist i Brørup, lidt ude på landet. Der havde de en lille gård, nærmest et husmandssted. Det har været sådan noget i den retning.

HVAD MED HENDES SØSKENDE?

Dem har jeg aldrig rigtigt kendt. De blev boende hjemme ved deres forældre.

GIK DIN MOR I SKOLE I BRØRUP? HVOR MANGE ÅR?

Ja der gik hun i skole. Jeg ved ikke, hvor mange år det var, men næppe mere end til 7. klasse.

KOM HUN UD AT TJENE, DA HUN BLEV KONFIRMERET?

Ja, vi har jo også hørt om, da hun blev konfirmeret.

HVAD FORTALTE HUN OM KRIGEN?

Hun fortalte om de der gendarmer, der gik dernede. Sønderjyderne var jo ikke særligt glade for det. De var jo i vejen for dem. Så det var jo meget utrygt at være dernede i Sønderjylland dengang. Hun kunne ikke lide den tid.

HVAD MED KONTAKT TIL HENDES FORÆLDRE?

Hun havde stadigvæk kontakt, fordi hendes mor døde faktisk lige efter at 2. verdenskrig brød ud. Hun var nemlig nede til hendes begravelse, men det var jo lidt besværligt at komme derned, for der var tyskerne der jo allerede, der om sommeren. Da skulle hun søge om tilladelse, for i det hele taget at få lov at rejse til sin egen mors begravelse. Men det kom hun.

DEN KRIG GJORDE KONTAKTEN SVÆR?

Ja, for man skulle jo have "Ausweis" [legitimation], hvis man skulle rejse.

MEN HUN KOM SÅ TIL VEJEN?

Ja, så mødte hun jo min far, og de blev gift der. Min far var købmand, og han havde forretning i Haunstrup på det tidspunkt. Det var sådan en rigtig købmand ude på landet. Du ved, folk kom fra

morgenstunden og blev der resten af dagen. De skulle have malet korn, for der var en mølle der. Det var sådan en rigtig stor købmandsgård, hun kom til og blev købmandskone. Hun kunne klare alt, for hun var rigtig, rigtig dygtig. Det var jo noget med at have folk på kost. De havde to ansatte og en møllersvend. De boede der og fik kost. Så fik hun også i løbet af de næste år fire børn, så hun fik jo en stor husholdning at tage sig af. Hun havde en ung pige, og i travle perioder endda to unge piger. Det var en stor gård, efter datidens standarder. Hun var med fra morgen til aften; så hun lå jo ikke på den lade side, selvom hun havde pigehjælp. Det var det jo hende der styrede det hele. Hun var dygtig, rigtig dygtig, og jeg beundrede hende mange gange.

DAGMARS FAMILIE OG LIVET PÅ LANDET

KAN DU BESKRIVE JERES DAGLIGDAG DENGANG?

Jeg begyndte at gå i skole derude, men vi flyttede jo fra Haunstrup på et tidspunkt. Men vores hverdag derude, der var det jo altid 'liv og glade dage', havde jeg nær sagt. Der kom så mange mennesker der, og det var jo ikke, som det er i dag, hvor man bare går ind og handler hos købmanden, og så tager hjem igen. Nej, det var en heldagstur, når de kom til købmanden. De var også mange gange med på kosten, når de kom ind.

HVORDAN SÅ VEJENE UD DER, DENGANG?

Jeg kan huske, at min far fik bil midt i 1930'erne. Der var jo ikke ret mange, der havde bil dengang. Men der var 10 kilometer til Herning derfra hvor vi boede. Når min far skulle i banken, så var det i Herning.

DU GIK I SKOLE DERUDE?

Ja, jeg begyndte og gå i skole derude, og det var jo hver anden dag. Det var det i hvert fald om sommeren. Jeg kan så ikke rigtigt huske, hvordan det var om vinteren, men i hvert fald hver anden dag om sommeren. Men der sker jo det, at det bliver en dårlig tid for bønderne. Det var jo en dårlig tid, der i 30'erne, hvor de ikke kunne betale det de skyldte, og det gik ad Pommern til for bønderne. Det var jo den tid i 30'erne, også i Amerika efter børskrakket, og det gik bare dårligt alle steder.

Det endte med, at min far måtte overtage en gård. Dem, der havde den, de kunne simpelthen ikke klare det. Så han ejede en overgang en gård. Men han solgte det hele, lige pludselig, og så flyttede vi alle til Herning. Der kom vi i skole, og det var jo noget helt andet, det at komme til byen.

Min ældste bror, han ville ikke med til Herning, så han blev faktisk ude ved min far og mors gode venner, der havde en gård. Han blev ude ved dem, for han ville ikke ind til Herning og være. Det var jo noget mærkeligt noget, men han blev derude.

HVOR GAMMEL VAR HAN?

Han blev konfirmeret på det tidspunkt, og de venner der, de holdt hans konfirmation på gården.

VAR HAN BEGYNDT AT ARBEJDE?

Dagmars forældre

Nej, han gik stadigvæk i skole, tror jeg. Men han blev der så, og kom til at arbejde der.

HVAD SAGDE DIN MOR TIL DET?

Jeg tror min mor var lidt ked af det, men han var ikke til at rokke. Men det skulle mine forældre jo bare have sagt. Senere kom han så i lære, det var ikke sådan, at han blev der, men han var der i en fire-fem år.

SÅ DET VAR ET TEENAGER-OPRØR?

Ja, det var det vel nærmest, sådan noget i den retning.

HVOR GAMMEL HAR DU VÆRET DER?

Der har jeg været en halv snes år. Jeg tror, jeg kom i 2. klasse, så jeg har nok været en otte år gammel.

1930'ERNE

I 1930'ERNE VAR DER NEDTUR?

Ja, men det gik jo dårligt alle steder, det var ikke kun i Danmark. Da vi så kom til Herning, når der var stormarked, så skulle min far altid op at kigge, om der nu ikke var nogle af de bønder, der skyldte ham penge! De gemte sig for ham. De var jo ikke bedre dengang, end de er i dag, med at betale det, man skylder. Men der har han gået op mange, for at få en snak med dem. Jeg aner ikke, om han fik det hele inddrevet, for det var min far faktisk ikke så god til.

PÅVIRKEDE 'DEPRESSIONEN' JERES LIV?

Nej, vi manglede ikke noget overhovedet. Far han købte jo en kolonialforretning, da han kom til Herning. Så købte han også en ejendom, så han havde jo noget at se til. Men det var jo lidt andet end det på landet.

HVAD SAGDE DIN MOR TIL DET?

Jeg tror min mor i grunden var godt nok tilfreds med det. For det var slidsomt ude på landet.

FIK HUN EN NY ROLLE?

Vi havde stadig lidt med folk på kost, for sådan noget brugte man stadig dengang. Men det var måske kun to, mere var det ikke. Min mor havde også ung pige, det havde folk jo dengang, så det gik jo fint nok.

Min mor var stadigvæk med i alt i husholdningen. Hun blandede sig ikke meget i min fars forretning, og det har hun faktisk fortrudt senere, for det havde måske ikke været så dumt. Min far han stolede for meget på folk. Han var ikke så stærk som min mor. Hun var sådan en stolt kone, min mor, med sine meningers mod. Det var hun godt nok!

VAR HUN FREMME I SKOENE POLITISK?

Det var hun nok lidt, men ikke sådan offentligt. Men hun havde sandelig sin mening, helt bestemt.

SKOLE, PLIGTER OG HUSHOLDNINGSSKOLE

SKOLEN I HERNING, HVORDAN VAR DEN?

Det var jo dejligt nok, da der først var gået et stykke tid. Vi skulle jo have lidt af 'det der vestjyske' væk. Det var jo "uje å æ land", vi boede. Det var det sådan set også i Herning. Det var jo en lille by, dengang jeg var barn, det er det jo ikke mere.

VAR DER SKOLEGANG HVER DAG?

Ja det var det. Men vi kom hjem og fik varm middagsmad, og så gik vi i skole igen i et par timer.

HAVDE DU NOGLE PLIGTER?

Nej! Det havde jeg overhovedet ikke. Jeg var forkælet, det var vi alle tre.

MEN DIN MOR FIK EN UDDANNELSE VED AT VÆRE I HUSET. HVAD MED DIG?

Jeg kom i lære i forretning, og gik på handelsskole. Det var en forretning med både dame- og børnebeklædning. En "trikotage-forretning" kaldte man det dengang. Vi solgte alt til børn og babytøj...

Der var jeg i fire år. Så kom jeg på Holte Husholdningsskole ved København, da jeg var 18 år. Og så kom jeg jo hjemmefra på det tidspunkt, og jeg kom sådan set ikke tilbage. Jeg var et halvt år på skolen, og da det var forbi, så troede min mor jo, at jeg skulle hjem igen. Men det "troede" jeg IKKE, jeg skulle! Så jeg gik ned og fandt Jyllandsposten på min fars kontor, og så søgte jeg en stilling i Aarhus.

JOB OG MAND I AARHUS

SÅ DU FIK
STILLINGEN, DU
SØGTE? HVAD SÅ
MED BOLIG?

Ja ved Hyldahl.
Jeg havde en
faster, der boede
på Trøjborg, og
hendes datter var
lige blevet færdig
med realklassen,
og hun skulle
være au pair pige
i London i et
halvt år. Så min
faster sagde til
mig: *"Kan du ikke
komme op til
mig og være?"*,
og det kunne jeg
jo godt. Men så
kom hendes
datter jo
heldigvis hjem,
og så måtte jeg
ud og have et
værelse, og det
var mere sjov!

Dagmar A. Sørensen

Jeg fik så et værelse gennem Hyldahl, som jeg var ved. Hans svigerinde var damefrisør, og hun havde en forretning i Borggade. Hun skaffede mig et værelse oppe på femte sal, tror jeg det var. Det var meget højt i hvert fald.

BORGGADE, VAR DET IKKE LIDT TÆT PÅ DE LIDT "SKUMLE GADER"?

Jo, men ikke selve Borggade, det var en pæn gade. Men når man skulle derind, så skulle man igennem Graven, og det kunne godt være lidt ... Men det har aldrig rørt mig, det har jeg ikke tænkt på overhovedet. Men det ved jeg da faktisk godt, at det var i de gader, der foregik meget.

MEN DIN MOR VAR IKKE GLAD FOR AT SLIPPE DIG?

Nej, det var hun ikke glad for! Så træffer jeg så min tilkommende mand i Aarhus Roklub, og det var jo heller ikke helt 'til måde'. Men det var altså ham. Da vi så var blevet forlovet, så sagde min mor: *"Hvis du tænker på at gifte dig, så må du hellere tænke på at komme hjem, og få syet noget udstyr!"*. Tænk! Det sagde hun – og ved Gud om jeg ikke gjorde det!

MEN DET VILLE DU HELST IKKE?

Nej, det ville jeg helst være fri for. Men det blev der holdt meget strengt på, at jeg skulle have det udstyr, og så kom jeg jo tilbage til Herning igen for en tid. Et par år, tror jeg. Det endte med, at min mand kom derhen, og så blev vi så gift i Herning. Han kom faktisk til at hjælpe min far. Han havde solgt sin forretning og havde noget engros kolonial, og så kunne han bruge ham der.

HAVDE DIN MAND NOGET UDDANNELSE?

Nej, han havde bare været i forretning, ved Venge Pedersen i al sin tid, så det var mere forretningsmæssigt. Venge Pedersen de havde en forretning herude i Vejlby. Han (Venge Pedersen) startede faktisk her på Vikærsvej [Dagmar bor i dag på Vikærsvej], senere flyttede de ned, hvor Afholdshjemmet lå, der ved Gadekæret, men det er jo væk, nu da hele vejen er ombygget. Han havde engros virksomhed der i mange år, men flyttede ud på Dalsagervej i Egå. Der kom min mand også med ud.

Men min mand kom jo til Herning i et års tid, men Venge Pedersen blev ved med at kalde på ham, og så flyttede vi så til Aarhus. Så fik vi lejlighed efter lang tid. Det var svært dengang. Vi blev gift i 1953, så det har været i efteråret 1954.

DIN FAR SKIFTEDE TIL EN GROS. GIK DET SÅ BEDRE?

Ja, men han fik det efterhånden solgt. Han ville ikke mere. Min mor var der bare som "fru Merrild".

HAR DET NOGET MED MERRILD KAFFE AT GØRE?

Ja, det er vist en gren af familien, men jeg kan ikke rigtig huske det. Vi har faktisk en slægtsbog, men jeg er ikke sikker; folk de kan jo købe navne, sådan er det jo i dag. Mine børn de blev også døbt Merrild til mellemnavn, så den familie bliver større og større.

HAVDE DIN MOR DRØMME DENGANG HUN VAR UNG?

Næh, jeg tror, at hun var godt tilfreds med sin tilværelse. Jeg kan ikke huske andet end, at hun altid har været glad.

FERIETURE, FODBOLD OG ANDEN SPORT

HOLDT I FERIE?

Ferie var der jo ikke meget af, når man var selverhvervende, men somme tider tog de ud og holdt ferie ude ved vandet, syd for Aarhus. Det var på Norsminde Kro, de indlogerede sig en uge der. Så kan jeg også huske en ferie i København, hvor hele familien var afsted.

Under krigen blev min fars bil klodset op, men så købte min far et sommerhus ved Sunds Sø, som ligger 10 kilometer fra Herning. Der kunne vi cykle til, og det gjorde vi i alle ferierne under krigen.

Da jeg var en 13-14 år var vi i København, og det var altså en fantastisk oplevelse! Jeg havde en faster, der boede i København. Hun skulle et eller andet, så vi var i hendes lejlighed på Frederiksberg. Det var ligesom et hus, der hang sammen, et rækkehus. Der boede vi en uge, og så det, man skulle se, når man var i København. Vi var i Tivoli, og havde bare én masse dejlige oplevelser. Det var en rigtig dejlig tur med min far, mor og søskende.

VAR I PÅ BAKKEN?

Vi var på Bakken, i Tivoli og i Danmarks Akvarie. Vi var også oppe at spise middag på Illums tagrestaurant. Vi havde så mange oplevelser, jeg husker det ligeså tydeligt!

SÅ HAR DER VÆRET ET ØNSKE OM AT SE NOGET KULTUR? VAR DET DIN FAR ELLER MORS IDÉ?

Det var dem begge to, der sagde, at vi skulle ud og opleve det der. Det var jo ikke sådan som i dag, hvor man bare tager i teatret. Det synes jeg aldrig, de har gjort.

TOG DE TIL AARHUS ENGANG IMELLEM?

Ja det gjorde de, og de kørte også rundt her i bil. Jeg ved også, at min far han kørte ud efter fodbold. Han var rigtig glad for det, men det var min mor ikke så interesseret i. Men min far, han skulle på Aarhus Stadion. Det har han været mange gange.

HAN HAR VEL NÆPPE HOLDT MED AGF?

Jo, det tror jeg faktisk godt, han kunne finde på. Men han gik jo også meget op i Herning Fremad dengang.

I HAVDE IKKE FORPLIGTELSE HJEMME, MEN GIK I SÅ TIL NOGET?

Jeg har spillet badminton, og vi gik på danseskole. Min bror og jeg gik meget på danseskole. Jeg har en bror, der er ét år yngre end mig, og vi optrådte til afdansningsbal. Vi var meget med til alt det der.

KOM I SÅ LIDT IND I DEN BEDRE BORGERLIGE KREDS?

Ja, vi var jo i Håndværkerforeningen i Herning. Der var vi også altid til juletræ fjerde juledag.

ET GODT MATCH

DU MØDTE HENNING, DIN MAND, I ROKLUBBEN?

Ja, vi traf jo hinanden i Aarhus Roklub. Da jeg var nede ved Hyldahl, da var der en af pigerne, der spurgte, om jeg ikke ville med i roklub. *"Næh, det ved jeg ikke!"*, sagde jeg. *"Jo, du kan tage med mig hjem og spise i aften, vil du det?"*.

Det ville jeg godt med de søde mennesker, så det endte jeg med flere gange, og så meldte jeg mig ind i roklubben. Men så kom jeg jo "til skade" der: Jeg traf Henning, og det var Minna, min kollega, der sørgede for det.

DET VAR ET GODT MATCH?

Ja, det var det åbenbart. Da vi var kommet til Aarhus, da vi var blevet gift, så kom jeg ned til Sjørup Jørgensen. Det var dametøj, og den lå på hjørnet af Søndergade og Østergade. Det var den dejligste forretning, og der var jeg i mange år. Jeg var der i over 20 år i hvert fald. Jeg var der i nogle år, og så fik jeg børnene og var hjemme nogle år. Men så startede jeg dernede igen, og var der i 20 år. Jeg var der ikke i fuld tid til sidst. Der var jeg der kun tre dage om ugen, men jeg var glad for at være dernede.

FLITTIG OG DYGTIG

HAR DIN MOR VÆRET I UDLANDET?

Nej, det har hun ikke. Man kunne jo ikke bare rejse væk, når man havde forretning, de kunne jo ikke være hjemmefra. Det tror jeg heller ikke man kan i dag. Måske får man nok tid til det i dag, men det gjorde man ikke dengang. Jeg hørte heller ikke de klagede over det. De havde aldrig fri faktisk. Men som pensionist kom min mor til Italien, det var sidst i 60'erne.

HVAD MED MORS DAG?

Det har vi altid fejret. Så var der blomster til mor. Alle traditioner blev holdt hjemme ved os; jul, påske; pinse og alt hvad der er, det bliver holdt. Mine forældre de fik tit gæster. Det brugte man jo, det der med at invitere til middag dengang. Så havde de en kogekone, der kom og lavede mad.

DIN MOR, HAVDE HUN NOGLE FRITIDSINTERESSER?

Nej, hun havde kun alt husholdning og mad. Hun var dygtig til håndarbejde, men hun syede ikke. Jo måske lidt nattøj til børnene på maskine, men ellers lavede hun meget håndarbejde. Hun lavede masser af stramaj og puder. Det var hun dygtig til. Hun lavede også orkis [Fint håndarbejde, der minder lidt om kniplinger].

SØNDERJYDERNE ER JO MEGET KENDT FOR SÅDAN NOGET?

Ja, hun havde ALTID noget i hænderne. Jeg kan ikke huske min mor sidde uden et eller andet. Hun var meget flittig.

BORTSET FRA AT DINE FORÆLDRE IKKE VAR SÅ GLADE FOR, AT DU TOG TIL AARHUS, HAR DE SÅ ALTID STØTTET DIG?

Jaja! Der har ikke været noget. Henning blev jo også accepteret til sidst! (Ler) Hun blev jo også glad nok for sin svigersøn. Han var jo også god ved hende, så hun kunne ikke være andet end glad for ham.

HVORDAN PÅVIRKEDE ÆGTESKABET FORHOLDET MED DINE FORÆLDRE?

Jeg tror nok, at jeg giftede mig lidt under, hvad de havde forventet sig. Det kan jeg ligeså godt sige. De havde nok forestillet sig noget andet. Men jeg har jo haft det fantastisk i ægteskabet. Jeg er ikke blev snydt i nogen retninger ... Min mor havde i hvert faldt nogle forestillinger, og der tror jeg, hun blev lidt skuffet. Men det gik jo godt, og stille og roligt alligevel. Men sådan noget, det kan jo lave skår i forhold.

DA DU REJSTE TIL AARHUS, HVILKE FORVENTNINGER HAVDE DU?

Jeg synes jo bare ikke jeg kunne tænke mig at blive i Herning. Jeg kan lige se, hvordan mine egne børnebørn flytter fra Aabenraa i dag, de kunne ikke tænke sig at blive dér. Sådan havde jeg det jo altså. Det var jo min veninde Jytte fra husholdningsskolen og jeg, der fulgtes ad.

TOG I TO SÅ MEGET TIL KØBENHAVN?

Ja, det blev jo så til Holte, det var Jytte, der fandt ud af det. Det var så med S-tog. Det var en fantastisk tid, det var det.

VÆRDIER FRA EN STÆRK MOR

DE VÆRDIER, DIN MOR GAV DIG, HAR DU HAFT GLÆDE AF DEM?

Ja, det har jeg da, i allerhøjeste grad. Børn de bliver jo lidt som deres forældre. Det er jo forbillederne, man lever efter, og jeg lever efter mine forældres. Det gør jeg helt bestemt.

BLEV DINE FORÆLDRE I HERNING?

Ja, de blev så i Herning. Min far døde, det var ikke fordi, han blev så gammel. I 60'erne var det nok. Min mor blev i Herning og kom meget ud og besøgte Henning og mig. Vi hænger meget sammen i familien. Det har vi altid gjort. Det gør vi også i næste generation.

Hun tog toget, og så gik jeg fra Sjørup ned og hentede hende. Så tog vi til Vejlbj. Nogle gange kom Henning og hentede os i bil. Ligesådan, når hun skulle hjem. Det var gerne de dage, jeg arbejdede, så fulgte vi ind til banegården.

HVORNÅR DØDE DIN MOR?

Det er en 25 år siden hun døde. Hun var 91 år, og hun kunne være blevet 92 en måned efter.

KOM HUN PÅ PLEJEHJEM?

Ja, hun endte på plejehjem. Jeg havde jo en bror og svigerinde, der boede i Herning, og de var ellers meget søde til at tage sig af min mor. Men til sidst blev hun meget dement. De kunne komme og hjælpe hende i seng men alligevel møde hende i byen sent om aftenen, og så var fru Merrild ude at spadserere, med hat og det hele.

SÅ HUN VAR LIDT FORFÆNGELIG?

Ja det var hun. Hun var en rigtig pæn dame, det var hun godt nok. Hun var meget pertentlig med sig selv.

VAR HUN OGSÅ DET PÅ GÅRDEN?

Ja, jeg husker hende altid sådan.

ER DER NOGET, DU VIL SIGE OM HENDE HER TIL SIDST?

Jeg kan kun sige godt om min mor. Vi har altid haft et godt forhold til hinanden. Hun var bestemt! Men det kunne jeg godt finde mig i. Jeg ikke sådan en, der tager tingene så tungt. Men det var min mor, der var den stærke i det ægteskab, det var det.